bobo

leuk en leerzaam

Nr 29
losse nummers f 1,30
België 21 F.

Kleutertje Knutsel
Vakantieboekje

bobo

Er staat een wedstrijd in de krant. Kinderen mogen een tekening insturen. „Mijn liefste wens" moet er op staan. De mooiste tekening wint een prijs! Krabbel wil het liefst een hondje. Dat tekent ze dus. Boemsi wil een ijsje. Bobo een race-auto.

„Wat IS dat?" vraagt Bobo aan Boemsi. „Een héle grote ijs!" zegt Boemsi trots. „Het lijkt de scheve toren van Pisa wel!" roept Bobo.

Ze mogen zélf hun tekening naar de krant brengen. Een meneer pakt ze aan. „Krijg IK de prijs? Voor mijn scheve ijstoren van Pisa?" vraagt Boemsi. „De volgende week staat de prijswinnaar in de krant," zegt hij.

Als die krant komt, kijkt Krabbel meteen wie de prijs gewonnen heeft. Nee maar! ZIJZELF! „DE EERSTE PRIJS krijgt Krabbels tekening van een hondje, haar liefste wens!" staat er. De tekening staat er bij!

Krabbel wint een prijs

„Welgefeliciteerd!" zegt de meneer van de krant. „Dat was een mooie tekening! Ik zal je prijs even halen!" Krabbel is zó nieuwsgierig!

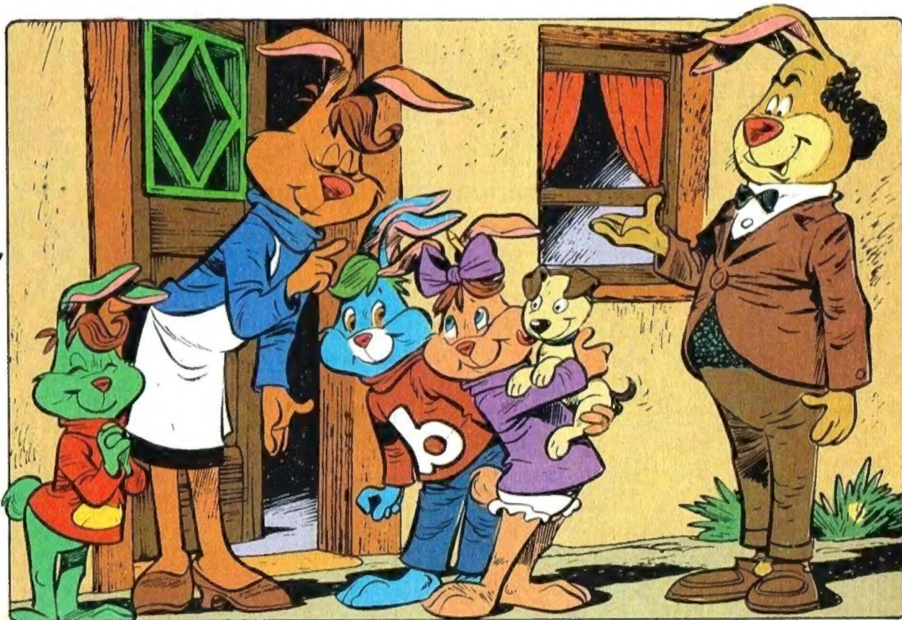
„Vind je deze beer niet mooi?" vraagt de meneer. „Nou ja — je bent er een beetje te groot voor. Maar dan geef je hem maar aan je zusje!"

„Mijn tekening was ook mooi!" roept Boemsi. „En IK ben niet te groot voor een beer!" Maar Krabbel had zélf graag een prijs willen hebben.

Mama troost de verdrietige Krabbel. „Jouw tekening staat toch in de krant!" Bobo bromt: „Ze hadden ook nog ándere prijzen moeten hebben!"

Er wordt gebeld. „Woont hier dat meisje van die tekening?" vraagt iemand. „Ik kom haar liefste wens brengen!" En Krabbel krijgt van die meneer een schattig jong hondje! Mama kijkt bezorgd. Maar als ze ziet, hoe blij Krabbel is, mag ze het hondje houden. Zo krijgt Krabbel toch haar liefste wens!

Jip en Janneke

De vogels eten de kersen op

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Die vogels, die vogels, zegt boer Jansen. Ze eten al mijn kersen op.

O, zegt Jip. Hebt u dan geen vogelverschrikker?

Ja, zegt boer Jansen, die heb ik wel. Maar de vogels zijn er niet bang voor.

Zullen wij ze wegjagen? vraagt Janneke.

Goed, zegt boer Jansen. Kom maar mee. In de boomgaard.

En Jip en Janneke gaan mee. Het is een grote boomgaard. En overal hangen de kersen. Mooi rond en rood zijn ze.

Jullie mogen zoveel eten, als je wilt, zegt de boer.
Maar pas op dat je niet te veel pijn in je buikje krijgt.

En nu maar schreeuwen. En in je handen klappen.

Jip en Janneke doen erg hun best.

Ze schreeuwen van: Hei! En van ho! En ze klappen in hun handjes. En ze gillen heel hard.

En daar zijn de vogels bang voor. Ze vliegen allemaal weg. En de vogels denken: bah, wat een nare kinderen. Ze maken zo'n lawaai. We kunnen niet eens rustig kersen eten. Dat denken de vogels.

En Jip en Janneke maken oorbellen van de kersen. En ze eten wel een heel pond op, samen. En ze gillen een heel uur achter elkaar. En dan zijn ze zo moe. En zo schor.

Kom, zegt boer Jansen. Ga nu maar eens naar huis. Nu komen er weer andere jongens om te schreeuwen. En morgen mag je terug komen.

Jip en Janneke komen thuis met een mand vol kersen. En hun buikjes helemaal vol. Morgen gaan we weer, zeggen ze.

Maar als Jip de volgende morgen opstaat, is hij zo schor. Hij heeft helemaal geen stem meer. Hij fluistert.

En Janneke fluistert ook.

Ga je mee, fluistert Jip.

Ja, fluistert Janneke.

En ze gaan weer naar de boomgaard. En ze fluisteren: Hei. En ze fluisteren: Ho...

Maar daar zijn de vogels niet bang voor. Ze vliegen niet weg. Ze denken: Fijn, nu kunnen we kersen eten, die kindertjes doen toch niks.

En de boer zegt: Hier heb je een mandje kersen. Ga maar naar huis. En wacht tot je stem weer goed is.

Arme Jip. Arme Janneke. Zo schor!

Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

Vriendjesdier

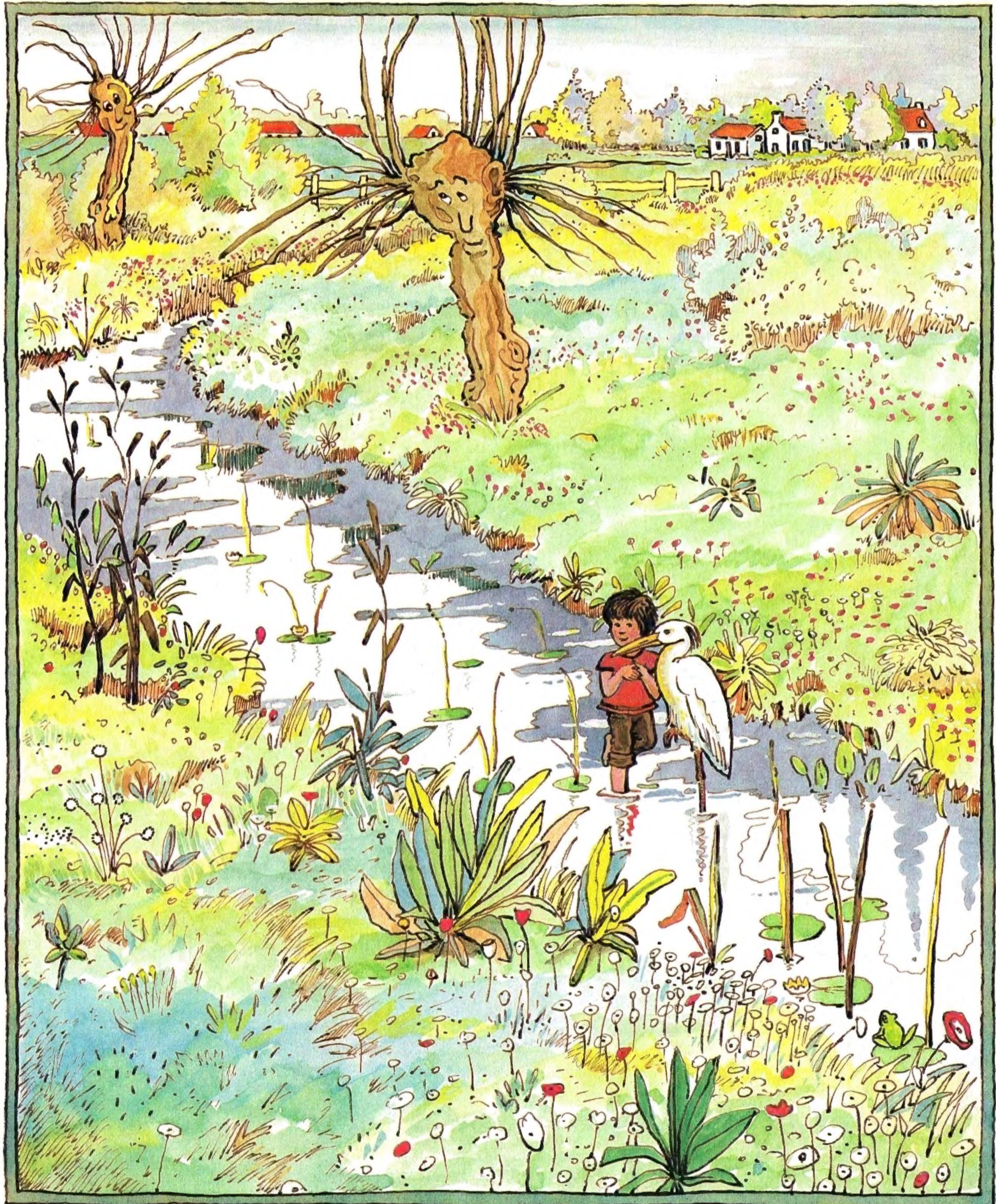
Ik wil als vriend
een reiger.
We spelen
aan de kant van de sloot
en doen:
wie het langst
op één been kan staan.
Na tien minuten
val ik om
en plons in de sloot.
Mijn vriend
vist mij er uit,
met zijn lange snavel.
Dan mag ik
op zijn rug
zitten
en
met langzame vleugelslagen
vliegen we naar Afrika,
waar ik lekker kan drogen
in de zon.

Aftelrijmpje

Speel
krijgertje
met je
reigertje.
Lange nek
vis in je bek.
Water in de sloot,
modder aan je poot.
Nest in 't riet
jij bent 'm niet.

Beestenboel

Tekening: Tejo

Blauw de Inktvis ziet bijna paars van woede. Hij is erg boos op Piet de Duizendpoot, die vandaag voor taxi speelt. Alle dieren willen nu graag op hem een ritje maken. En die Piet kan heel hard lopen met zoveel pootjes. „Kan je wel!" snuift Blauw de Inktvis kwaad. „Jij hebt veel meer poten!" „Geen ruzie maken hoor," roept Stuiver Vleugelwijd vanuit de lucht. „ANDERS GAAN DE DIEREN MAAR MET MIJ MEE. Dan hebben ze ook nog een heel mooi uitzicht.

En wat er toen gebeurde.....

Tekst: Simone Schell
Tekening: The Tjong Khing

Weet je nog van dat meisje Anoes, dat haar speelgoed in de rugzak van oom Beer stopte?
Die oom ging op wandelreis naar de bossen.
Eerst had hij niets in de gaten.
En wat er toen gebeurde...

Eindelijk was ik in de bossen van België aangekomen. Wat was het er stil! De bladeren fladderden als kleine vogels van de bomen. Ik liep onder een regen van gouden blaadjes en schopte die hoog voor me uit. Beukenblad, heb ik ontdekt, ritselt het beste. Weet je nog dat die poppentroep van mij niet meer mocht praten? Die daar in mijn rugzak? Tegen mij zeiden ze eerst geen woord meer, maar ik hoorde ze wel met elkaar praten. Daardoor voelde ik me een beetje teveel, alleen heel af en toe (als er geen mens te bekennen was) haalde ik ze even uit mijn rugzak. Die Zwef, moet ik eerlijk zeggen, vond ik een aardig en verstandig stuk speelgoed. Maar Kiena. Tussen Kiena en mij ging het helemaal niet. Ze wilde almaar andere kleren aan en weet je wat ze ook wilde? Dat ik haar haren borstelde. Maar dat vertikte ik. Dotje werd tenminste stil als ik over haar plastic wangetjes aaide en de smurf, ach, die zakte een beetje onderin mijn rugzak en daar had ik geen last van.

„Zwef," zei ik toen we bij een vijver zaten. We keken uit over dat roerloze water dat grijs was als een stoffige spiegel en erboven dansten de muggetjes. „Zwef?" (Ik vroeg het zachtjes zodat de anderen ons niet konden horen.) „Wat is er toch met Poeska aan de hand. Het is net alsof ze een beetje dood is. Poeska hoor ik nooit."

„Ze is bang dat je haar weggooit," antwoordde Zwef. „Ze vindt zichzelf zo lelijk. Ze is zo bang dat ze in de vuilnisbak wordt gegooid omdat ze maar één oog heeft en geeneens een staart. En ze is ook nog erg kaal."

„Ach, wat zielig," zei ik. „Hoe komt ze daar nu bij?"

„Je kan niet zeggen dat Poeska mooi is..." mompelde Zwef.

„Hoe komt ze dan zo kaal?" vroeg ik.

„Van het vrijen," legde Zwef uit. „Van het vrijen met Anoes. Anoes kreeg Poeska toen ze een baby was. Ze sabbelde op Poeska en ze knuffelde ermee. Dat ene oog van Poeska heeft Anoes er per ongeluk een keertje afgehapt en doorgeslikt. Gelukkig was het maar een klein oogje. Zo groot als een smartie. Anoes moest er alleen maar van kuchen."

„O," zei ik. „Zeg, Zwef? Denk je dat ze blij zou zijn als ik een nieuw oog en een nieuwe staart voor haar kocht?"

„Hoe kom je aan een nieuw oog? Hoe kom je aan een nieuwe staart?" zuchtte Zwef.

„Tja, hoe kom ik daaraan... Als we tegen haar zeggen dat ze wel een mooie Poeska is, dan houden we haar voor de gek, want ze is niet mooi," fluisterde ik.

„Maar wel lief," zei Zwef.

„Ja, nu je het zegt... Ontzettend lief. Ze is helemaal kaal geknuffeld omdat ze zo lief was. Zullen we dat tegen haar zeggen," stelde ik voor. „Of zal ik een liedje voor haar maken. Bijvoorbeeld dit:

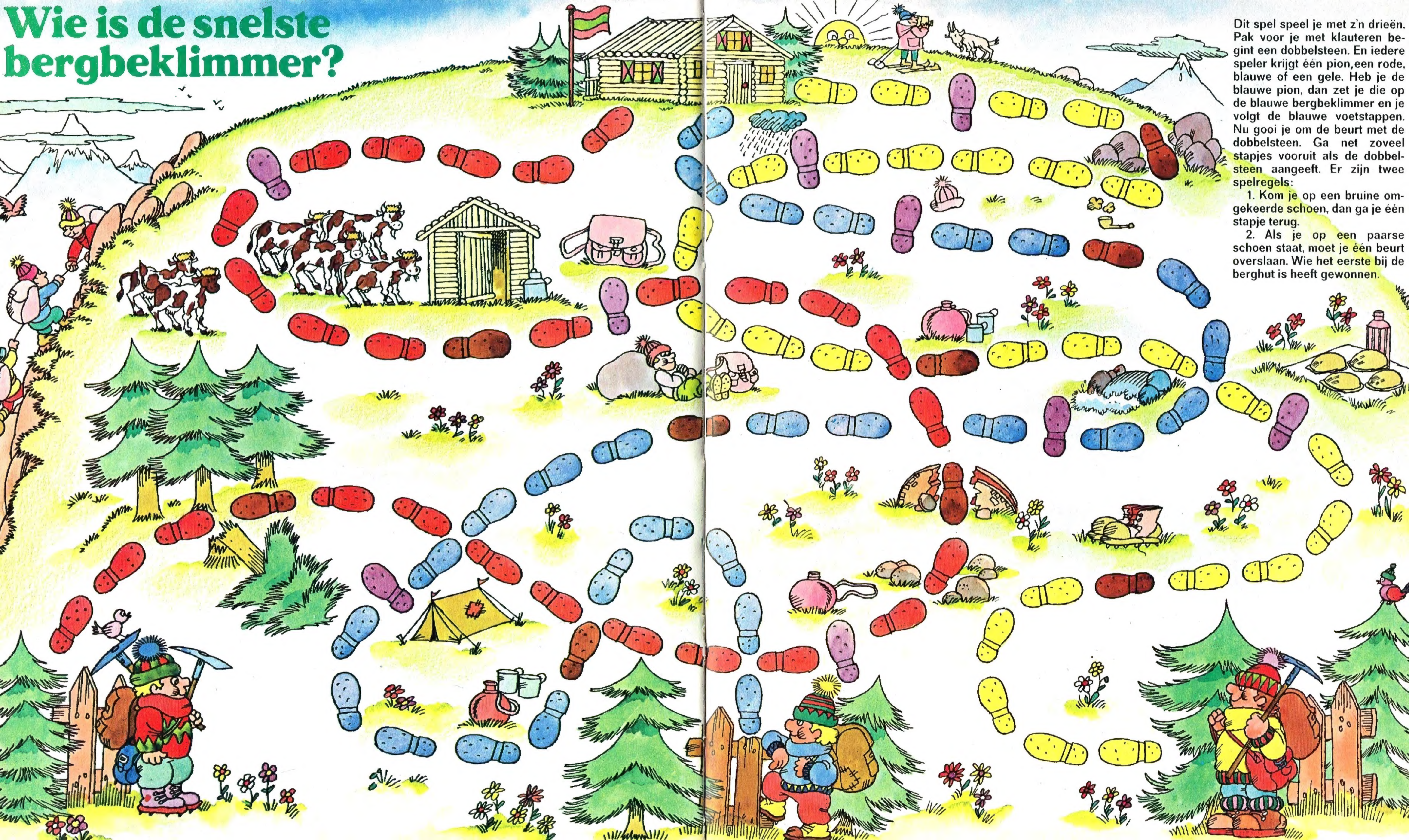
Poeska is dan wel wat kaal
en een beetje zonder staart
één oogje heeft Poeska
Maar tussen ons beien
dat komt van het vrijen
Vrijen, vrijen met Anoes
Poeska is de liefste poes
het allerfijnste knuffelbeest
van het hele knuffelfeest.

„Mooi," vond Zwef.

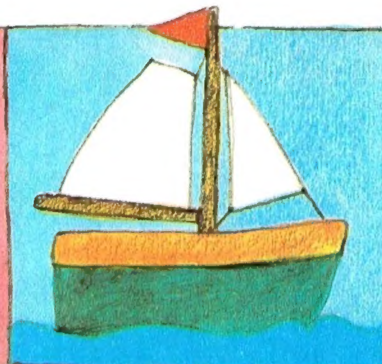
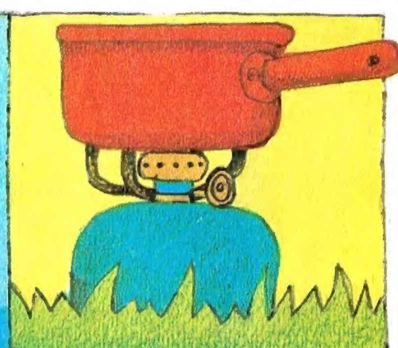
„Ach," zei ik. „Het is wel niet zo'n goed liedje maar het is wel echt gemeend."

We hebben Poeska uit de rugzak gehaald en Zwef en ik hebben het liedje voor haar gezongen. „Kijk eens in de stoffige spiegel," zei ik. „Je danst, Poeska." Ze werd er helemaal springlevend van. „Hoef ik niet in de vuilnisbak?" vroeg ze. „Nee," beloofde ik en toen gingen we maar weer eens verder. Maar wat er toen gebeurde... dat vertel ik de volgende keer.

Wie is de snelste bergbeklimmer?
Dit spel speel je met z'n drieën. Pak voor je met klauteren begint een dobbelsteen. En iedere speler krijgt één pion, een rode, blauwe of een gele. Heb je de blauwe pion, dan zet je die op de blauwe bergbeklimmer en je volgt de blauwe voetstappen. Nu gooi je om de beurt met de dobbelsteen. Ga net zoveel stapjes vooruit als de dobbelsteen aangeeft. Er zijn twee spelregels:
1. Kom je op een bruine omgekeerde schoen, dan ga je één stapje terug.
2. Als je op een paarse schoen staat, moet je één beurt overslaan. Wie het eerste bij de berghut is heeft gewonnen.

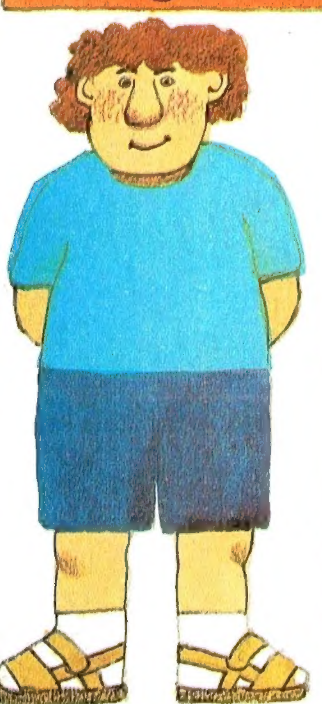

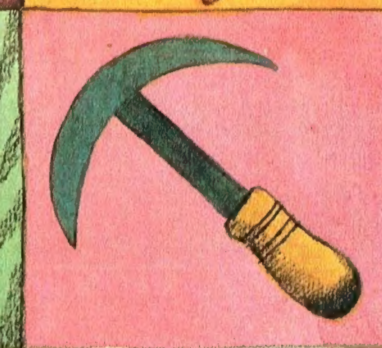

Wat hoort bij wie?

't Is weer vakantie. Daarom gaat de zeiler met z'n bootje naar de zee, de kampeerder met de rugzak op pad en de bergbeklimmer trekt naar de bergen. Elke reiziger neemt vier dingen mee op reis. Wijs jij eens aan wat bij wie hoort.

Tekening: Dagmar Stam

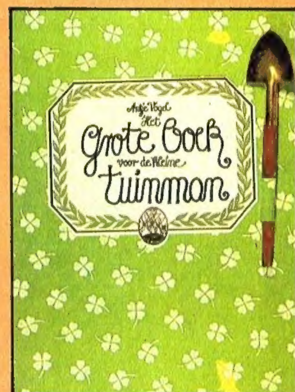

Vakantieknutselpakket

Op een regenachtige dag in de vakantie zal dit vakantiepakket goed van pas komen. Er zit van alles in voor de kleine knutselaar: vlechtstroken, prikprenten, kleurplaten, een puntenslijper, kleurpotloden en plakplaatjes. De handige plastic draagtas krijgt u er gratis bij. Makkelijk om de spulletjes weer in op te bergen. Zo kan er niets zoekraken. Prijs per pakket: f 6,95. Te koop in de speelgoedzaak.

Voor de tuinman in de dop

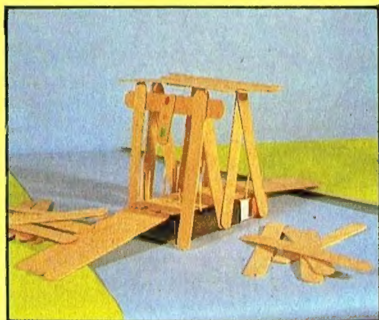
Dit tuinboek voor kinderen, vol handige tuintips en recepten, is een uitgave van „De Viergang". Hoewel het boek aan de prijzige kant is (f 26,50), is het zeker de moeite waard! De prachtige illustraties en eenvoudige tekst zullen kinderen bijzonder aanspreken. Bij ieder boek ontvangt u een echt tuinschepje en verschillende zakjes met zaad.

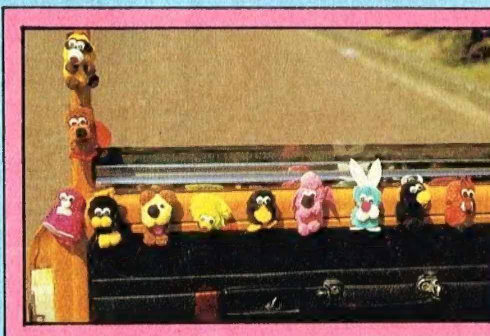

Als het ijsje op is...

...blijft er een stokje over. Wist u dat ijslolliestokjes uitstekend materiaal is om te knutselen? Zorgt u er wel voor dat uw kind een goede lijmsoort krijgt, dit voorkomt teleurstellingen. Deze stokjes zijn ook in de handenarbeidzaak te koop. Een doos kost dan: f 9,95.

Maar het is natuurlijk veel leukér en goedkoper om ijslolliestokjes te sparen.

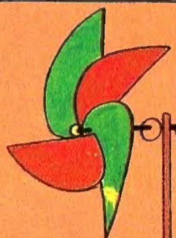

Kleef-diertjes

Zo'n autorit of treinreis naar het vakantie-adres kan voor een kind erg lang duren.
Maar als u een paar van deze kleefdiertjes meeneemt, zal de reis een stuk korter lijken. Ieder dier heeft een magneetje op z'n rug. Zo blijft hij op ijzer „vastkleven". Te koop in de speelgoedzaak. Prijs per diertje: f 1,95.

Windmolentje

Het windmolentje, dat volgende week in Kleutertje Knutsel zit, is makkelijk in elkaar te vouwen. Als u voor een stokje zorgt, een kraal en een speld, dan doet uw kleuter de rest.

Volgende week in Kleutertje Knutsel

bobo **Nr. 29 – 20 juli 1979**

Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 9420.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 9420.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 9420.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

Zo heet het allemaal

Tekst: Dolf Verroen
Tekening: Reintje Venema

STRAAT
huizen
stoep
straat
auto's
een mevrouw op een fiets
een kind op een step
een meneer met een hondje
waf waf waf
die zit gelukkig aan de lijn!

